Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (dziewiąta izba)

z dnia 1 sierpnia 2025 r.*

Odesłanie prejudycjalne – Opakowania i odpady opakowaniowe – Pojęcie – Dyrektywa 94/62/CE – Artykuł 3 i załącznik I – Etykiety umieszczane bezpośrednio na owocach lub warzywach – Przepisy krajowe zakazujące takich etykiet, z wyjątkiem etykiet, które można kompostować w warunkach domowych i które są wykonane w całości lub w części z materiałów pochodzenia biologicznego

W sprawie C-772/24

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Conseil d'État (radę stanu, Francja) postanowieniem z dnia 6 listopada 2024 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 7 listopada 2024 r., w postępowaniu:

Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel)

przeciwko

Premier ministre,

Ministre de la Transition écologique, de l'Énergie, du Climat et de la Prévention des risques,

Garde des sceaux, ministre de la Justice,

Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie,

Ministre de l'Agriculture, de la Souveraineté alimentaire et de la Forêt,

TRYBUNAŁ (dziewiąta izba),

w składzie: N. Jääskinen, prezes izby, A. Arabadjiev (sprawozdawca) i R. Frendo, sędziowie,

rzecznik generalny: L. Medina,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

* Język postępowania: francuski.

rozważywszy uwagi, które przedstawili:

– w imieniu association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel) – A. Bron, A. Helfer oraz G. Léonard, avocats,

– w imieniu rządu francuskiego – P. Chansou oraz B. Travard, w charakterze pełnomocników,

– w imieniu Komisji Europejskiej – I. Melo Sampaio oraz R. Tricot, w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzeczniczki generalnej, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 3 dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. 1994, L 365, s. 10), zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. (Dz.U. 2018, L 150, s. 141), (zwanej dalej „dyrektywą 94/62”), w związku z załącznikiem I do tej dyrektywy.

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel) [międzybranżowym zrzeszeniem ds. świeżych owoców i warzyw (Interfel)] a Premier ministre (premierem, Francja), ministre de la Transition écologique, de l’Énergie, du Climat et de la Prévention des risques (ministrem ds. transformacji ekologicznej, energii, klimatu i zapobieganiu zagrożeniom, Francja), garde des sceaux, ministre de la Justice (strażnikiem pieczęci, ministrem sprawiedliwości, Francja), ministre de l’Économie, des Finances et de l’Industrie (ministrem gospodarki, finansów i przemysłu, Francja) oraz ministre de l’Agriculture, de la Souveraineté alimentaire et de la Forêt (ministrem ds. rolnictwa, suwerenności żywnościowej i lasów, Francja) w przedmiocie zgodności z prawem dorozumianej decyzji odmownej odrzucającej wniosek o uchylenie przepisu prawa krajowego przewidującego nałożenie grzywny w przypadku umieszczania etykiet bezpośrednio na owocach lub warzywach, z wyjątkiem etykiet, które można kompostować w warunkach domowych i które są wykonane w całości lub w części z materiałów pochodzenia biologicznego.

Ramy prawne

Prawo Unii

3 Artykuł 3 pkt 1 dyrektywy 94/62, zatytułowany „Definicje”, przewiduje:

„Do celów niniejszej dyrektywy:

1) »opakowania« oznaczają wszystkie wyroby wykonane z jakichkolwiek materiałów, przeznaczone do przechowywania, ochrony, przewozu, dostarczania i prezentacji wszelkich towarów, od surowców do produktów przetworzonych, od producenta do użytkownika lub konsumenta. Wyroby »niezwrotne« przeznaczone do tych samych celów uważa się również za opakowania.

   »Opakowania« obejmują wyłącznie:
   a) opakowania handlowe lub opakowania podstawowe tj. mające stanowić towar jednostkowy, sprzedawany użytkownikowi końcowemu lub konsumentowi w miejscu zakupu;
   b) opakowania zbiorcze lub opakowania drugorzędne, tj. stanowiące w miejscu zakupu zestaw określonej liczby towarów jednostkowych, niezależnie od tego, czy są one sprzedawane w takiej postaci użytkownikowi końcowemu czy konsumentowi, czy też służą zaopatrywaniu punktów sprzedaży; można je zdjąć ze sprzedawanego produktu bez naruszania jego cech;
   c) opakowania transportowe lub opakowania trzeciorzędne, tj. mające ułatwić przenoszenie i transport pewnej liczby towarów jednostkowych lub opakowań zbiorczych, zapobiegając powstaniu uszkodzeń przy przenoszeniu i transporcie. Opakowanie transportowe nie obejmuje kontenerów do transportu drogowego, kolejowego, wodnego i lotniczego.

   Definicja »opakowania« dodatkowo opiera się na kryteriach określonych poniżej. Wyroby wymienione w załączniku I są ilustrującymi przykładami zastosowania tych kryteriów.
   (i) Wyrób uważa się za opakowanie, jeżeli odpowiada wspomnianej powyżej definicji bez uszczerbku dla innych funkcji, które opakowanie może spełniać, chyba że wyrób stanowi integralną część produktu oraz jest niezbędny do zawarcia, utrzymania lub zachowania tego produktu przez jego cały cykl żywotności a wszystkie elementy przeznaczone są do wspólnego użycia, spożycia lub usunięcia.
   (ii) Wyroby wytworzone i przeznaczone do wypełnienia w punkcie sprzedaży oraz wyroby jednorazowego użytku sprzedane, wypełnione lub wytworzone, lub przeznaczone do wypełnienia w punkcie sprzedaży uważane są za opakowanie, w przypadku gdy spełniają funkcje opakowania.
   (iii) Części składowe opakowania oraz elementy pomocnicze złączone z opakowaniem uważa się za część opakowania, z którymi są złączone. Elementy pomocnicze przyczepione bezpośrednio lub przymocowane do produktu, które spełniają funkcje opakowania, uważa się za opakowanie, chyba że stanowią one integralną część tego produktu, a wszelkie elementy przeznaczone są do wspólnego spożycia lub usunięcia”.

4 Załącznik I do tej dyrektywy, zatytułowany „Przykłady ilustrujące zastosowanie kryteriów, o których mowa w art. 3 ust. [pkt] 1”, przewiduje:

„[…]

Kryterium (iii)

Opakowania

Etykiety powiązane bezpośrednio lub dołączone do produktu [przyczepione bezpośrednio lub przymocowane do produktu]

[…]”.

Prawo francuskie

5 Artykuł 80 loi n° 2020-105, du 10 février 2020, relative à la lutte contre le gaspillage et à l’économie circulaire (ustawy nr 2020-105 z dnia 10 lutego 2020 r. o zapobieganiu powstawaniu odpadów i gospodarce o obiegu zamkniętym, JORF z dnia 11 lutego 2020 r., s. 6) stanowi:

„Najpóźniej do dnia 1 stycznia 2022 r. należy zaprzestać umieszczania etykiet bezpośrednio na owocach lub warzywach, z wyjątkiem etykiet, które można kompostować w warunkach domowych i które są wykonane w całości lub w części z materiałów pochodzenia biologicznego”.

6 Zgodnie z art. R. 543-73 code de l’environnement (francuskiego kodeksu ochrony środowiska) w brzmieniu zmienionym poprzez art. 1 ust. III pkt 2 décret n° 2020-1724, du 28 décembre 2020, relatif à l’interdiction d’élimination des invendus non alimentaires et à diverses dispositions de lutte contre le gaspillage (dekretu nr 2020-1724 z dnia 28 grudnia 2020 r. w sprawie zakazu usuwania niesprzedanych produktów niespożywczych oraz niektórych innych przepisów dotyczących zabiegania powstawaniu odpadów, JORF z dnia 30 grudnia 2020 r., s. 209):

„Karze grzywny przewidzianej za wykroczenia klasy trzeciej podlega:

[…]

4) umieszczanie etykiet bezpośrednio na owocach lub warzywach, z wyjątkiem etykiet, które można kompostować w warunkach domowych i które są wykonane w całości lub w części z materiałów pochodzenia biologicznego, z naruszeniem art. 80 ustawy nr 2020-105 z dnia 10 lutego 2020 r. o zapobieganiu powstawaniu odpadów i gospodarce o obiegu zamkniętym”.

Postępowanie główne i pytanie prejudycjalne

7 Pismem z dnia 25 kwietnia 2022 r. zrzeszenie Interfel zwróciło się do premiera z wnioskiem o uchylenie przepisów art. 1 ust. III pkt 2 dekretu nr 2020-1724 z dnia 28 grudnia 2020 r. w sprawie zakazu usuwania niesprzedanych produktów niespożywczych oraz niektórych innych przepisów dotyczących zabiegania powstawaniu odpadów. Brak reakcji premiera na ten wniosek potraktowano jako dorozumianą decyzję odmowną. W dniu 23 sierpnia 2022 r. zrzeszenie Interfel wniosło do Conseil d’État (rady stanu, Francja), będącej sądem odsyłającym, skargę o stwierdzenie nieważności tej decyzji.

8 Sąd odsyłający zwraca uwagę, że przepisy te zostały przyjęte w celu wdrożenia art. 80 ustawy nr 2020-105 z dnia 10 lutego 2020 r. o zapobieganiu powstawaniu odpadów i gospodarce o obiegu zamkniętym, którego celem jest zakazanie na terytorium Francji bezpośredniego umieszczania na owocach lub warzywach etykiet innych niż etykiety, które można kompostować w warunkach domowych i które są wykonane w całości lub w części z materiałów pochodzenia biologicznego. Przepisy te przewidują, że nieprzestrzeganie przepisów art. 80 wskazanej ustawy podlega karze grzywny. W tym kontekście i mając na uwadze art. 3 dyrektywy 94/62 sąd ten

uważa, iż można by uznać, że takie etykiety, umieszczone bezpośrednio na owocach i warzywach, nie stanowią „opakowań” w rozumieniu tej dyrektywy, ponieważ nie odpowiadają w pełni definicji oraz trzem kryteriom ustanowionym w tymże art. 3. Niemniej jednak ów sąd zaznaczył, że w załączniku I do wskazanej dyrektywy wyraźnie uznano za opakowanie – tytułem ilustracji kryterium określonego w art. 3 pkt 1 akapit trzeci ppkt (iii) dyrektywy 94/62 – etykiety powiązane bezpośrednio z produktem lub dołączone do produktu [przyczepione bezpośrednio lub przymocowane do produktu].

9 W związku z tym sąd odsyłający zastanawia się nad kwestią, czy z załącznika I do dyrektywy 94/62 wynika, że każda etykieta powiązana bezpośrednio z produktem lub dołączona do produktu stanowi zawsze „opakowanie” w rozumieniu tej dyrektywy, czy też kwalifikację tę należy oceniać w świetle definicji i trzech kryteriów ustanowionych w jej art. 3. W tym ostatnim przypadku takie etykiety stanowiłyby opakowanie tylko wtedy, gdy służą one przechowywaniu i ochronie danych towarów, mają umożliwiać ich przewóz i dostarczanie od producenta do konsumenta lub użytkownika, jak też zapewniać ich prezentację, chyba że stanowią one integralną część tego produktu a wszelkie elementy przeznaczone są do wspólnego spożycia lub usunięcia.

10 W tych okolicznościach Conseil d’État (rada stanu) postanowiła zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy etykiety umieszczone bezpośrednio na owocach i warzywach stanowią, niezależnie od okoliczności, opakowania w rozumieniu art. 3 [dyrektywy 94/62] oraz załącznika I do tej dyrektywy?”.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

11 Poprzez pytanie prejudycjalne sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy art. 3 pkt 1 akapit trzeci ppkt (iii) dyrektywy 94/62 i załącznik I do niej należy interpretować w ten sposób, że etykiety umieszczane bezpośrednio na owocach i warzywach stanowią w każdym przypadku „opakowania” w rozumieniu rzeczonej dyrektywy.

12 Należy przede wszystkim stwierdzić, że w myśl art. 1 dyrektywy 94/62 dyrektywa ta ma w szczególności na celu zapobieganie wpływowi opakowań i odpadów opakowaniowych na środowisko państw członkowskich i państw trzecich oraz zmniejszenie takiego wpływu, jak również zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska poprzez nałożenie w szczególności na państwa członkowskie obowiązku ustanowienia systemu zbiórki i odzysku opakowań oraz odpadów opakowaniowych. W tym celu, jak wynika z motywu 5 dyrektywy 94/62, a także zgodnie z art. 2 ust. 1 tej dyrektywy, akt ten stosuje się do wszystkich opakowań wprowadzanych na rynek Unii Europejskiej i do wszystkich odpadów opakowaniowych (wyrok z dnia 10 listopada 2016 r., Eco-Emballages i in., C-313/15 i C-530/15, EU:C:2016:859, pkt 23).

13 Wynika stąd, że – jak orzekł już Trybunał – pojęcie „opakowania” należy interpretować szeroko (wyrok z dnia 10 listopada 2016 r., Eco-Emballages i in., C-313/15 i C-530/15, EU:C:2016:859, pkt 24 i przytoczone tam orzecznictwo).

14 Należy również przypomnieć, że aby dany przedmiot stanowił opakowanie w rozumieniu art. 3 pkt 1 dyrektywy 94/62, musi on, po pierwsze, spełniać dwa warunki określone w art. 3 pkt 1 akapity pierwszy i drugi dyrektywy 94/62, a po drugie, odpowiadać kryteriom wymienionym w art. 3 pkt 1 akapit trzeci wskazanej dyrektywy (wyrok z dnia 10 listopada 2016 r., Eco-Emballages i in., C-313/15 i C-530/15, EU:C:2016:859, pkt 25).

15 Tak więc w pierwszej kolejności, aby dany produkt stanowił „opakowanie” w rozumieniu dyrektywy 94/62, musi on, po pierwsze – jak stanowi art. 3 pkt 1 akapit pierwszy tej dyrektywy – być przeznaczony do przechowywania i ochrony danych towarów, umożliwiać ich przewóz i dostarczanie od producenta do konsumenta lub użytkownika, a także ich prezentację. W zdaniu drugim tego przepisu wskazano ponadto, że wszelkie wyroby „niezwrotne” przeznaczone do tych samych celów uważa się za opakowania (wyrok z dnia 10 listopada 2016 r., Eco-Emballages i in., C-313/15 i C-530/15, EU:C:2016:859, pkt 26).

16 Jak orzekł już Trybunał, możliwe funkcje opakowania nie zostały wymienione w art. 3 pkt 1 akapit pierwszy dyrektywy 94/62 w sposób enumeratywny (wyrok z dnia 10 listopada 2016 r., Eco-Emballages i in., C-313/15 i C-530/15, EU:C:2016:859, pkt 27).

17 Po drugie, produkt taki musi należeć do jednej z trzech kategorii opakowań wymienionych i zdefiniowanych w art. 3 pkt 1 akapit drugi lit. a)–c) dyrektywy 94/62, a mianowicie musi chodzić o opakowanie handlowe, opakowanie zbiorcze lub opakowanie transportowe (wyrok z dnia 10 listopada 2016 r., Eco-Emballages i in., C-313/15 i C-530/15, EU:C:2016:859, pkt 28).

18 W drugiej kolejności – jak stanowi art. 3 pkt 1 akapit trzeci ppkt (i) dyrektywy 94/62, przedmiot, który odpowiada pozytywnej definicji pojęcia „opakowania”, zawartej w art. 3 pkt 1 akapity pierwszy i drugi, należy uznać za opakowanie, chyba że stanowi on integralną część produktu, jest niezbędny do zawarcia, utrzymania lub zachowania tego produktu przez jego cały cykl żywotności, a wszystkie elementy przeznaczone są do wspólnego użycia, spożycia lub usunięcia (wyrok z dnia 10 listopada 2016 r., Eco-Emballages i in., C-313/15 i C-530/15, EU:C:2016:859, pkt 29).

19 Z samego brzmienia rzeczonego art. 3 pkt 1 akapit trzeci ppkt (i) wynika, że trzy wymienione w nim negatywne kryteria mają charakter kumulatywny. Wobec tego za opakowania w rozumieniu dyrektywy 94/62 nie uznaje się jedynie przedmiotów, które odpowiadają wprawdzie pozytywnej definicji opakowania, ale spełniają jednocześnie te trzy kryteria (wyrok z dnia 10 listopada 2016 r., Eco-Emballages i in., C-313/15 i C-530/15, EU:C:2016:859, pkt 30).

20 W trzeciej kolejności, zgodnie z art. 3 pkt 1 akapit trzeci ppkt (iii) dyrektywy 94/62 części składowe opakowania oraz elementy pomocnicze złączone z opakowaniem uważa się za część opakowania, z którymi są złączone. Elementy pomocnicze powiązane bezpośrednio z produktem lub dołączone do produktu, które spełniają funkcje opakowania, uważa się za opakowanie, chyba że stanowią one integralną część tego produktu, a wszelkie elementy przeznaczone są do wspólnego spożycia lub usunięcia.

21 W tym względzie załącznik I do tej dyrektywy, w którym przedstawiono „[p]rzykłady ilustrujące zastosowanie kryteriów, o których mowa w art. 3 pkt 1” wskazanej dyrektywy, wskazuje wyraźnie, pod nagłówkiem „Kryterium (iii)”, że etykiety przyczepione bezpośrednio lub przymocowane do produktu stanowią opakowania.

22 W niniejszej sprawie sąd odsyłający zastanawia się, czy z tego załącznika I wynika, że każda etykieta przyczepiona bezpośrednio lub przymocowana do produktu stanowi zawsze opakowanie w rozumieniu dyrektywy 94/62, czy też kwalifikację tę należy oceniać w świetle definicji i trzech kryteriów ustanowionych w art. 3 tej dyrektywy. W tym ostatnim przypadku takie etykiety stanowiłyby opakowanie tylko wtedy, gdy służą one przechowywaniu i ochronie danych towarów,

mają umożliwiać ich przewóz i dostarczanie od producenta do konsumenta lub użytkownika, jak też zapewniać ich prezentację, chyba że stanowią one integralną część tego produktu a wszelkie elementy przeznaczone są do wspólnego spożycia lub usunięcia.

23 O ile z treści załącznika I do dyrektywy 94/62 wynika, że etykiety przyczepione bezpośrednio lub przymocowane do produktu stanowią opakowanie, o tyle należy stwierdzić, że przykład podany w tym załączniku I dotyczy kryterium ustanowionego w art. 3 pkt 1 akapit trzeci ppkt (iii) tej dyrektywy. Zgodnie z treścią zdania drugiego tego przepisu elementy pomocnicze przyczepione bezpośrednio lub przymocowane do produktu, które spełniają funkcje opakowania, uważa się za opakowanie, chyba że stanowią one integralną część tego produktu, a wszelkie elementy przeznaczone są do wspólnego spożycia lub usunięcia.

24 Z art. 3 pkt 1 akapit trzeci ppkt (iii) dyrektywy 94/62 wynika zatem, że etykiety wymienione tytułem przykładu w załączniku I do tej dyrektywy mogą zostać uznane za „opakowania”, jeżeli stanowią elementy pomocnicze, które spełniają funkcję opakowania, chyba że stanowią one integralną część danego produktu, a wszelkie elementy są przeznaczone do wspólnego spożycia lub usunięcia. Interpretację tę potwierdza brzmienie art. 3 pkt 1 akapit trzeci wskazanej dyrektywy, w myśl którego, aby dany wyrób mógł zostać zakwalifikowany jako „opakowanie”, musi on „dodatkowo” spełniać kryteria określone w tymże akapicie.

25 Należy zatem stwierdzić, iż nie można uznać, że kryteria definicji pojęcia „opakowania” ustanowione w art. 3 pkt 1 akapit pierwszy dyrektywy 94/62 nie powinny być spełnione z tego tylko powodu, że etykieta jest przyczepiona bezpośrednio lub przymocowana do owocu lub warzywa.

26 Jeśli chodzi o możliwe funkcje opakowania, o których mowa w art. 3 pkt 1 akapit pierwszy dyrektywy 94/62, to o ile nie wymieniono ich w sposób kumulatywny, o tyle uczyniono to w sposób wyczerpujący, wobec czego, aby etykieta umieszczona bezpośrednio na owocu lub warzywie stanowiła opakowanie, musi ona spełniać co najmniej jedną z tych trzech funkcji.

27 Rząd francuski podniósł w tym względzie, że etykiety umieszczane bezpośrednio na owocach i warzywach wydają się mieć różne cechy i służyć do bardzo zróżnicowanych celów. Są to najczęściej etykiety o niewielkich rozmiarach, które pokrywają jedynie marginalną część powierzchni danego owocu lub warzywa. Niemniej jednak niektóre z tych etykiet mogą mniej lub bardziej otaczać lub obejmować ten owoc lub to warzywo mogą otaczać lub obejmować ten owoc lub to warzywo. Ponadto, podczas gdy niektóre etykiety przedstawiają logo lub nazwę znaku handlowego, inne mogą zawierać pewne informacje dotyczące cech danych owoców i warzyw, czy też kod kreskowy lub cyfrowy kod identyfikacyjny.

28 Tym samym, z zastrzeżeniem ustaleń, których powinien dokonać sąd odsyłający, wydaje się przede wszystkim, że etykiety umieszczane bezpośrednio na owocach i warzywach są często mniejsze niż owe owoce i warzywa, a zatem nie służą co do zasady do ich przechowywania i ochrony.

29 Następnie, z tych samych powodów, etykiety te najwyraźniej nie mają w każdym przypadku na celu umożliwienia przewozu i dostarczenia danych owoców i warzyw do miejsca, w którym będą one spożywane.

30 Wreszcie, o ile nie jest wykluczone, że niektóre etykiety umieszczone bezpośrednio na owocach i warzywach pozwalają na zapewnienie ich prezentacji, o tyle z akt sprawy, którymi dysponuje Trybunał, nie wynika również, że są one w każdym przypadku przeznaczone do tego celu.

31 W związku z tym należy uznać, że zawarte w załączniku I do dyrektywy 94/62 wyrażenie etykiety przyczepione bezpośrednio lub przymocowane do produktu, jako przykład kryterium określonego w art. 3 pkt 1 akapit trzeci ppkt (iii) tej dyrektywy, nie może być interpretowane w ten sposób, że oznacza ono, iż wszystkie etykiety umieszczane bezpośrednio na owocach i warzywach należy systematycznie uznawać za opakowania w rozumieniu wskazanej dyrektywy.

32 Należy ponadto zauważyć w tym względzie, że z akt sprawy, którymi dysponuje Trybunał, wynika, iż w opinii dotyczącej sprawy rozpatrywanej w postępowaniu głównym sprawozdawca publiczny uznał, że „etykieta umieszczona bezpośrednio na owocu lub warzywie nie spełnia żadnej [z] funkcji" wymienionych w art. 3 pkt 1 akapit pierwszy dyrektywy 94/62.

33 Ponadto szeroka wykładnia pojęcia „opakowania" nie oznacza, że należy przyjąć taką wykładnię załącznika I do dyrektywy 94/62, której nie dałoby się pogodzić z brzmieniem art. 3 pkt 1 akapit trzeci ppkt (iii) tej dyrektywy.

34 Ostatecznie to do sądu odsyłającego będzie należało dokonanie oceny, w szczególności w świetle rozważań zawartych w pkt 23–30 niniejszego wyroku i na podstawie wszystkich dostępnych istotnych informacji, czy etykiety umieszczone bezpośrednio na owocu lub warzywie spełniają co najmniej jedną z trzech funkcji opakowania określonych w art. 3 pkt 1 akapit pierwszy dyrektywy 94/62 i należą do jednej z trzech kategorii opakowań wymienionych i zdefiniowanych w art. 3 pkt 1 akapit drugi lit. a)–c) tej dyrektywy.

35 W świetle całości powyższych rozważań odpowiedź na zadane pytanie powinna brzmieć: art. 3 pkt 1 akapit trzeci ppkt (iii) dyrektywy 94/62 i załącznik I do niej należy interpretować w ten sposób, że etykiety umieszczane bezpośrednio na owocach i warzywach nie w każdym przypadku stanowią opakowania w rozumieniu rzeczonej dyrektywy. Takie etykiety mogą być uznane za opakowania tylko wtedy, gdy spełniają jedną z trzech funkcji opakowania określonych w art. 3 pkt 1 akapit pierwszy dyrektywy 94/62 i należą do jednej z trzech kategorii opakowań wymienionych i zdefiniowanych w art. 3 pkt 1 akapit drugi lit. a)–c) tej dyrektywy.

W przedmiocie kosztów

36 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (dziewiąta izba) orzeka, co następuje:

Artykuł 3 pkt 1 akapit trzeci ppkt (iii) dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r., i załącznik I do dyrektywy 94/62 ze zmianami

należy interpretować w ten sposób, że:

etykiety umieszczane bezpośrednio na owocach i warzywach nie w każdym przypadku stanowią opakowania w rozumieniu dyrektywy 94/62 ze zmianami. Takie etykiety mogą być uznane za opakowania tylko wtedy, gdy spełniają jedną z trzech funkcji opakowania określonych w art. 3 pkt 1 akapit pierwszy dyrektywy 94/62 ze zmianami i należą do jednej z trzech kategorii opakowań wymienionych i zdefiniowanych w art. 3 pkt 1 akapit drugi lit. a)–c) dyrektywy 94/62 ze zmianami.

Podpisy